

ایمنی عبور و مرور برای کسانی که تازه پدر و مادر شده اند

مسئولیت حفظ ایمنی عبور و مرور کودکان بر عهده
بزرگسالان است.

اطلاعات عمومی در مورد کودکان و عبور و مرور.

مسئولیت حفظ ایمنی کودکان در عبور و مرور برعهده بزرگسالان است. این بدان معنی است که علاوه بر مسئولیت های طبیعی والدین، برنامه ریزان حمل و نقل، تولیدکنندگان خودرو، معلمان و البته رانندگان دیگر باید توانایی ها و آسیب پذیری های کودکان را در نظر بگیرند و طبق آن برنامه ریزی نمایند.

مرور در محیط ها می تواند به طور گسترده ای متفاوت باشد و البته یک دلیل دیگرش هم این است که کودکان با هم فرق دارند. یک قانون کلی این است که کودکان می توانند در سن 9-10 سالگی در نواحی دارای عبور و مرور متوسط پیاده روی کنند و قادر هستند در سن 11-12 سالگی با دوچرخه عبور و مرور داشته باشند - البته در برخی محیط های عبور و مرور هیچ کودکی نباید به تنهایی رفت و آمد کند، و در برخی مناطق هم کودکان کم سن تر می توانند با دوچرخه به مدرسه بروند، به شرطی که مسیرهای دوچرخه سواری ایمن، مطمئن و بدون انقطاع وجود داشته باشد.

NTF در اینجا اطلاعات مهمی را در مورد کودکان کم سن و عبور و مرور تهیه کرده است. یعنی قبل از اینکه به تنهایی به عبور و مرور بپردازند. این اطلاعات بر ایمنی کودکان وقتی سوار خودرو و دوچرخه هستند تمرکز دارد، اما بخش هایی هم به ایمنی در هنگام سوار شدن به اتوبوس و پیاده روی مربوط است.

نیازی به گفتن نیست که کودکان در عبور و مرور به نظارت مستمر نیاز دارند. اما ممکن است دشوار باشد بدانیم چه زمانی کودکان به اندازه کافی بالغ شده اند تا مسئولیت عبور و مرور را شخصاً به عهده بگیرند. این مسئله تا حد زیادی به میزان عبور و مرور در اطراف خانه، مهد کودک و زمین بازی بستگی دارد. به عبارت ساده، شاید کودکان در محیط محلی خود، حتی وقتی خیلی کوچک هستند ایمنی داشته باشند و بتوان آنها را تنها گذاشت. هنگامی که کودکان خردسال در یک محیط دارای عبور و مرور حرکت می کنند، همیشه باید یک فرد بزرگسال آنها را همراهی کند. کودکان باید به تدریج یاد بگیرند تا مسئولیت خود را برعهده بگیرند و - با کمک بزرگسالان - تجربه لازم را برای رسیدن به بلوغ در زمینه عبور و مرور کسب کنند. اگر محیط محلی ایمن باشد، راحت تر می توان به کودکان اجازه داد تا به تدریج با افزایش سن مسئولیت خود را شخصاً به عهده بگیرند. اینکه آیا کودکان می توانند خودشان به مدرسه بروند یا نه تا حد زیادی به میزان عبور و مرور محیط بستگی دارد.

تقریباً غیرممکن است که بتوان سنی را تعریف کرد که بیشتر کودکان در آن سن به تنهایی قادر به عبور و مرور باشند، به ویژه به این دلیل که میزان عبور و

ایمنی کودک در خودرو.

خودرو و سیستم های ایمنی خودرو - کمربند ایمنی، کیسه هوا و صندلی ها - متناسب با اندام بزرگسالان طراحی شده است. کودکان هم ضعیف تر از بزرگسالان بوده و هم اندازه آنها کوچکتر است. نسبت های بدنی آنها نیز با بزرگسالان متفاوت است. این بدان معنی است که کودکان در طول تصادف آسیب پذیرتر هستند، و بسته به سن خود به حمایت ویژه به شکل صندلی نوزاد، صندلی کودک خودرو یا صندلی کمکی/بالشتک کمکی نیاز دارند.

بر اساس قانون سوئد، هر کسی که سوار خودرو می شود باید کمربند ایمنی ببندد، چه در صندلی جلو و چه صندلی عقب. کودکانی که قدشان کوتاه تر از 135 سانتی متر است همچنین باید از یک نگهدارنده ویژه استفاده کنند: یک صندلی کودک خودرو یا صندلی کمکی/بالشتک کمکی. **نگهدارنده باید از نوع مورد تأیید بوده برای کودک مناسب باشد و نصب و استفاده از آن طبق دستورالعمل صورت بگیرد.**

به همین دلیل است که کودکان باید تا سن 4-5 سالگی تا حد امکان رو به عقب نشاندگی شوند. تنها در این زمان است که عضلات گردن به اندازه کافی رشد پیدا می کند، و بسیاری از کودکان به دلیل قد بلند یا وزن زیاد امکان استفاده از صندلی رو به عقب را ندارند.

تأیید

به منظور استفاده از یک صندلی کودک خودرو در سوئد، آن صندلی باید بر اساس ECE R44 یا i-Size (UN R129) تأیید شود.

ECE R44 صندلی های مربوط به یک رده وزنی خاص را تأیید می کند، در حالی که i-Size صندلی ها را بر اساس قد و سن تقریبی کودک تأیید می کند. i-Size الزامات سختگیرانه تری را در خصوص مطابقت

ایمن ترین حالت وقتی است صورت رو به عقب باشد کودکان باید تا حد امکان طوری قرار گیرند که صورتشان رو به عقب باشد. دلیلش این است که سر کودک نسبت به نیروهایی که گردن و عضلات کودک قادر به مقاومت در برابر آنها است بیش از حد بزرگ و سنگین است. هنگامی که رو به جلو نشسته باشید و خودرو به شدت ترمز کند یا تصادف نماید، هر چیزی که محکم به خودرو بسته نشده باشد به حرکت خود ادامه می دهد تا زمانی که چیزی آن را متوقف نماید. بدن توسط کمربند ایمنی نگهداشته می شود، اما سر به جلو پرتاب شده و دوباره به عقب برمی گردد. گردن کودک نمی تواند این حرکت تند و سریع را کنترل کند. ممکن است گردن کودک بشکند، در حالی که ما بزرگسالان فقط دچار درد گردن شویم.

بین صندلی و خودرو تحمیل می کند و در آزمایش های برخورد، از جمله الزام آزمایش ضربه از بغل نتایج بهتری را ارائه می نماید.

هیچ دلیلی برای تعویض یک صندلی کودک خودرو که به درستی عمل می کند و براساس استاندارد ECE R44 تأیید شده است فقط به خاطر اینکه تأییدیه جدیدی صادر شده، وجود ندارد. ECE R44 و i-Size به مدت چندین سال به صورت موازی به کار ادامه خواهند داد.

در سوند، صندلی کودک خودرو همچنین می توانند تأییدیه Plus را دریافت کنند. این یک آزمایش تکمیلی داوطلبانه در سوند است که تضمین می کند در صورت بروز تصادف از جلو، گردن کودک در معرض نیروهای تهدیدکننده جان وی قرار نگیرد. براساس مقررات ECE R44، تأییدیه Plus برای رده های وزنی 18 کیلوگرم (صندلی های ثابت ISO) یا 25 کیلوگرم (صندلی های بسته شده با کمربند) صادر می شود، اما صندلی های i-Size به یک تأییدیه مکمل Plus هم نیاز دارند تا تأیید شود که کودک در هنگام حادثه در معرض چه مقدار نیروهای گردن قرار می گیرند.

صندلی نوزاد

نوزادان تا حدود 6-9 ماهگی در یک صندلی نوزاد قرار می گیرند. این صندلی رو به عقب یا در صندلی جلو یا صندلی عقب قرار می گیرد و یک کمربند ایمنی سه نقطه ای خودرو به آن بسته می شود، یا به پایه ای که با کمربند ایمنی خودرو یا سیستم ملحقات ISOFIX خودرو محکم می شود، بسته می شود. پایه باعث می شود به راحتی بتوان صندلی نوزاد را جدا کرد و دوباره در خودرو قرار داد. در صورتی که کیسه هوا توسط یک تعمیرگاه مجاز یا با استفاده از عملکرد غیرفعال سازی کیسه هوا با کلید غیرفعال شده باشد، صندلی مسافر جای خوبی برای قرار دادن صندلی نوزاد است، زیرا اگر به تنهایی در حال راندن خودرو باشید به خوبی می توانید کودک را ببینید. کودک توسط مهار های نصب شده در صندلی نوزاد در جای خود محکم می شود.

هنگامی که کودک توانست بدون نیاز به حمایت بنشیند، یا وقتی آنقدر رشد کرد که صندلی نوزاد برایش کوچک شد، وقت آن است که از صندلی کودک خودرو رو به عقب استفاده نمود.

کودک وقتی آنقدر رشد کرده که صندلی نوزاد برایش کوچک شده است که سرش از لبه صندلی رد شود، یا از حد وزن مربوطه عبور کرده باشد.

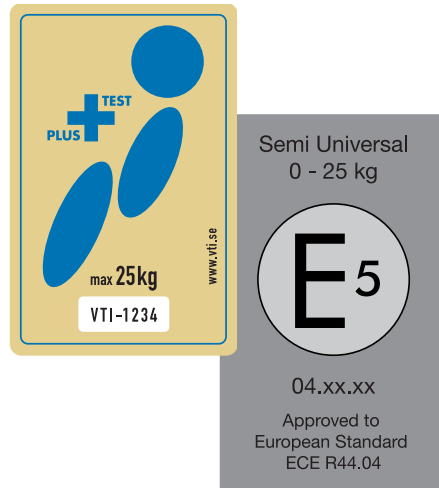
صندلی کودک خودرو

هنگامی که کودک توانست بدون نیاز به حمایت به طور دائم بنشیند، وقت آن است که از صندلی کودک خودرو رو به عقب استفاده نمود.

این وسیله به صندلی مسافر یا یک صندلی عقب و رو به عقب و با استفاده از تسمه های مهار و کمربند ایمنی، یا سیستم ملحقات ISOFIX بسته می شود. کودک توسط مهار های نصب شده در نگهدارنده ایمنی درجای خود محکم می شود.

کودکان باید تا سن 4-5 سالگی تا حد امکان رو به عقب مسیر حرکت نشانده شوند.

در صورتی که کیسه هوا توسط یک تعمیرگاه مجاز یا با استفاده از عملکرد غیرفعال سازی کیسه هوا با کلید غیرفعال شده باشد، صندلی مسافر جای خوبی برای قرار دادن صندلی کودک خودرو است، زیرا اگر به تنهایی در حال راندن خودرو باشید به خوبی می توانید کودک را ببینید، و به علاوه فضای بیشتری را برای پای کودک فراهم می کند.

پزشکان و محققان توصیه می کنند که کودکان تا سن 10-12 سالگی از صندلی کمکی/بالشتک کمکی استفاده کنند. تا زمانی که کودک به سن بلوغ نرسیده باشد بدنش نمی تواند کمربند را بدون کمک بالشتک در جای خود نگهدارد.

صندلی یا بالشتک کمکی کمک می کند تا کمربند ایمنی سه نقطه ای خودرو با بدن کودک انطباق یابد. تا زمانی که استخوان های کودک به طور کامل رشد نکنند، بدن کودک باید بالا آورده شود تا کمربند ایمنی قادر به محافظت از بدن باشد. اطمینان حاصل کنید که کمربند به درستی قرار گرفته باشد - نزدیک به گردن، از روی جناغ سینه و پایین روی ران ها (نه روی معده). هرچه کمربند به بدن نزدیکتر بسته شود، حفاظت بهتری فراهم می کند.

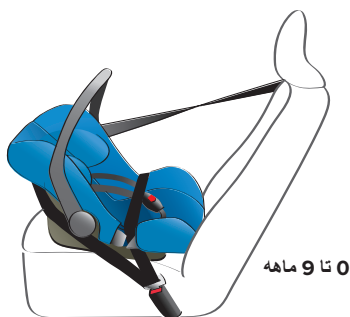
در بسیاری از مدل های جدید خودروها، می توانید در هنگام سفارش از کارخانه بخواهید بالشتک کمکی در داخل خود خودرو نصب شود. این بالشتک ها حفاظت بسیار نیرومندی را برای کودک فراهم می کنند.

ممکن است بعضی از کودکان فضای پای محدودی را به خصوص در صندلی عقب تجربه کنند و "چهارزانو" بنشینند، یا طوری بنشینند که پاهایشان رو به صندلی خودرو باشد - این کارها هیچ خطری به دنبال ندارد.

با این حال، وقتی صندلی برای کودک کوچک محسوب می شود که یک سوم سر کودک از لبه بالایی بیرون زده باشد، که تقریباً موازی با چشمان کودک است، یا وقتی که از حد وزن صندلی است عبور کرده باشد.

صندلی کمکی/بالشتک کمکی

کودک در صندلی کمکی/بالشتک کمکی رو به جلو رو قرار می گیرد. با این حال، از نگهدارنده رو به جلوی کودک تنها باید زمانی استفاده شود هنگامی که کودک دیگر قادر نباشد رو به عقب قرار داده شود و این کار نباید زودتر از سن 4-5 سالگی انجام شود. لازم نیست نگهدارنده ایمنی را نصب کرد، اما در برخی موارد ممکن است بتوان آن را به سیستم ملحقات ISOFIX خودرو بست.

0 تا 9 ماهه

9 ماهه تا 4-5 ساله

5 تا 10-12 ساله

صندلی کودک قابل برگشت، که به آنها صندلی های ترکیبی هم گفته می شود، اغلب برای کودکان کوچکتر خیلی صاف هستند و به خوبی نمی توانند به عنوان صندلی کمکی عمل کنند. همچنین این خطر را افزایش می دهند که والدین وسوسه شوند خیلی زود کودک را رو به جلو بنشانند. اگر از صندلی قابل برگشت در موقعیت رو به جلو استفاده می شود، باید مهارهای داخلی آن برداشته شود و کودک باید با استفاده از کمربند ایمنی خودرو بسته شود.

کیسه هوا

کیسه هوای مسافر در درجه اول برای بزرگسالان طراحی شده است. هنگامی که کودکان با قد کمتر از 140 سانتی متر از صندلی مسافر استفاده می کنند، کیسه هوا باید غیرفعال شود، مگر اینکه تولیدکننده خودرو توصیه های دیگری صادر کرده باشد.

کیسه هوا باید همیشه برای کودکانی که رو به عقب می نشینند غیرفعال باشد.

کیسه های هوای طرفین برای کودکانی که در صندلی کودک خودرو رو به عقب یا رو به جلو نشسته اند خطری ایجاد نمی کند.

در صورتی که کیسه هوا توسط یک تعمیرگاه مجاز یا با استفاده از عملکرد غیرفعال سازی کیسه هوا با کلید غیرفعال شده باشد، صندلی مسافر جای خوبی برای کودکان تمام سنین است.

نصب

همیشه صندلی را مطابق با کتابچه راهنمای دستورالعمل صندلی نصب کنید. صندلی بر اساس نصب صحیح آزمایش و تأیید شده است، به این معنی که اگر نادرست نصب شده باشد، نمی دانیم کودک در معرض چه نیروهای قرار می گیرد یا چه اتفاقی می افتد.

سیستم ملحقات ISOFIX نصب را تسهیل کرده و خطر نصب نادرست را کاهش می دهد. صندلی کودک خودرو به درستی نصب شده همراه با تسمه های مهار آن درست مثل یک صندلی نصب شده با استفاده از سیستم ملحقات ISOFIX ایمن است.

کودکان معلول

برای کودکان خردسال معلول و آنهایی که قادر به استفاده از صندلی نوزاد عادی نیستند، صندلی هایی وجود دارد که می توان به صورت درازکش از آنها استفاده کرد. با این حال، آنها همان سطح حفاظت مشابه صندلی نوزاد رو به عقب را ارائه نمی دهند.

نگهدارنده های خاص و سفارشی هم رو به عقب و هم رو به جلو برای کودکان بزرگتر در دسترس است.

اگر تجهیزات دست دوم می خرید

- به بررسی سن صندلی کودک خودرو بپردازید. طول عمر مفید توصیه شده یک صندلی کودک خودرو 10 سال، و صندلی نوزاد 5-7 سال است.
- کتابچه راهنما را پیدا کنید که عموماً در اینترنت موجود است.

• تجهیزات را بررسی کنید.

• صندلی کودک خودرو را تنها از کسی که می شناسید و به وی اعتماد دارید بخرید. اگر مطمئن نیستید، بهتر است یک نوبت آن را بخرید. دستگاه نگهدارنده ای که با آن تصادف شده است باید دور انداخته شود.

• تأییدیه های صندلی را بررسی کنید.

کودکان سوار اتوبوس.

بر اساس قانون سوئد، هر شخصی که سه سال یا بیشتر سن داشته باشد باید در یک صندلی مجهز به کمربند ایمنی بنشیند و باید از آن کمربند ایمنی استفاده کند.

ایمن ترین حالت وقتی است صورت رو به عقب باشد
درست مثل خودرو، بهتر است کودکان رو به عقب بنشینند. در مورد کودکان خیلی خردسال، بهتر است صندلی نوزاد به همراه آورد و آن را رو به عقب بر روی صندلی اتوبوس نصب کرد. اگر کمربند به اندازه کافی بلند نباشد، گاهی اوقات این کار می تواند دشوار باشد.

این مسئله برای کودکان 1-4 ساله سخت تر است. گاهی اوقات می توان یک صندلی کودک خودرو را در اتوبوس نصب کرد اما این کار همیشه امکان پذیر نیست. این بدان معنی است که اغلب دشوار است که کودکان زیر چهار سال سفر ایمنی را با اتوبوس داشته باشند.

در مورد کودکان بزرگتر از 4-5 سال، کاملاً مناسب است که یک بالشتک کمکی به همراه آورده شود. مدل های مورد تأییدی وجود دارند که دارای ویژگی های

هستند که باعث می شود سفر کردن با آنها آسان باشد، نظیر اینکه به کوله پشتی بسته می شوند یا قابل باد کردن هستند.

ممکن است برخی اتوبوس ها چند صندلی رو به عقب داشته باشند. اگر همراه با کودکان سفر می کنید همیشه یکی از آنها را انتخاب کنید تا کودکان بتوانند رو به عقب قرار بگیرند.

همچنین چند اپراتور اتوبوس در سوئد وجود دارد که صندلی های ویژه رو به عقب را برای کودکان نصب کرده اند. وقتی سفر خود را رزرو می کنید، یکی را درخواست کنید! اگر مشتریان زیادی تقاضای سفر ایمن با اتوبوس برای کودکان را داشته باشند، احتمال اینکه شرکت های اتوبوسرانی ایمنی کودکان را در اولویت قرار دهند افزایش می یابد.

منطقه لاستر ایمن/بالمچه اوربوس. تصویر: الکساندر فون سیدو.

کودکان روی دوچرخه.

صندلی دوچرخه ای مخصوص کودک

سوار کردن کودک بر روی دوچرخه بدون صندلی دوچرخه ای مخصوص کودک می تواند بسیار خطرناک باشد. رایج ترین نوع حادثه وقتی است که پای کودک در پره دوچرخه گیر بیفتد. امروزه صندلی های دوچرخه ای مخصوص کودک تقریباً این کار را غیرممکن می کند، چون اغلب طوری طراحی می شوند که از رسیدن پای کودک به چرخ ها جلوگیری نمایند.

می توانید استفاده از صندلی دوچرخه ای مخصوص کودک را از زمانی که کودک به طور پیوسته قادر به نشستن است یعنی در حدود نه ماهگی شروع کنید. صندلی دوچرخه ای مخصوص کودک باید دارای علامت EN14344 باشد - که اثبات می کند این صندلی الزامات کیفیت و ایمنی اروپا را برآورده می سازد.

صندلی دوچرخه ای مخصوص کودک در دو رده وزنی

در دسترس هستند: برای حداکثر 15 کیلوگرم یا 22 کیلوگرم. استفاده از صندلی 22 کیلوگرمی ارجحیت دارد، زیرا می توان تسمه ها و زیرپایی های آن را برای کودکان کوچکتر نیز تنظیم کرد.

دو مدل اصلی صندلی دوچرخه ای مخصوص کودک وجود دارد: صندلی هایی که به میله صندلی دوچرخه متصل می شوند، و صندلی هایی که به ترک عقب وصل می گردند. دسته اول سنگین تر بوده و در اکثر موارد باثبات تر هستند و غالباً جابجایی آنها بین دوچرخه ها آسان تر است، زیرا می توان پایه آنها را روی چندین دوچرخه نصب کرد.

اگر دوچرخه دارای صندلی های مناسب و محافظ پره باشد، چنانچه 15 سال سن داشته باشید قانوناً می توانید یک کودک زیر 10 سال را حمل کنید و اگر 18 سال سن داشته باشید می توانید دو کودک زیر 6 سال را حمل نمایید.

تریلر دوچرخه

تریلر دوچرخه می تواند جایگزین خوبی برای صندلی دوچرخه ای مخصوص کودک باشد.

در هنگام انتخاب تریلر دوچرخه، باید ویژگی های پایداری آن را در نظر بگیرید - تریلر نباید در هنگام دور زدن واژگون شود، و نباید شل شده و از مفصل آن باز شود. اگر تریلر به محور عقب دوچرخه قلاب شود، چنانچه فاصله دو محور زیاد باشد، یا اگر چرخ ها به داخل خمیدگی داشته باشند، خطر واژگون شدن تریلر به حداقل می رسد. تریلر باید دارای ملیه محافظ باشد تا در صورت واژگون شدن تریلر از کودک حفاظت نماید. همچنین، حداکثر وزنی که با تریلر می توان حمل کرد را بررسی کنید.

محل قرارگیری کودکان باید دارای کمر بند ایمنی و ترجیحاً تسمه دور کمر و باسن باشد.

طبق قانون، "... دوچرخه دارای تریلر باید به دو سیستم ترمز مستقل مجهز باشد". قابلیت ترمزگیری خوب الزامی است.

کلاه ایمنی دوچرخه

طبق قانون همه کودکان و نوجوانان زیر 15 سال ملزم هستند در هنگام دوچرخه سواری یا حمل و نقل با دوچرخه از کلاه ایمنی استفاده نمایند. NTF همچنین توصیه می کند در تریلر دوچرخه نیز از کلاه ایمنی استفاده شود.

مطمئن شوید که کلاه ایمنی دارای علامت CE باشد. این علامت باید CE EN 1078 (برای کودکان بالای 7 سال و بزرگسالان) یا EN 1080 (کلاه ایمنی برای کودکان خردسال همراه با سگک سبز) باشد؛ به این ترتیب مطمئن می شوید که این کلاه برای دوچرخه سواری طراحی شده است.

مطمئن شوید که کلاه ایمنی به شکل متناسب و راحت روی سر کودک قرار بگیرد تا نیفتد یا به عقب هل داده نشود. هنگامی که برای کودکان کلاه ایمنی می خرید، نباید یک کلاه ایمنی بزرگ بخرید تا بعد از رشدش هم قابل استفاده باشد.

کلاه ایمنی باید پیشانی، پشت و فرق سر را پوشش دهد. به خاطر داشته باشید که 70 درصد ضربات سر در تصادفات دوچرخه به پیشانی و/یا شقیقه وارد می شوند.

اگر کلاه ایمنی آسیب دیده است، یا در معرض ضربه

شدید قرار گرفته است آن را تعویض کنید.

کلاه ایمنی دوچرخه با سگک سبز

برای کودکان تا هفت سال، توصیه می کنیم از کلاه ایمنی مخصوص خردسالان با سگک سبز استفاده کنید. این کلاه ایمنی همان سطح حفاظت کلاه ایمنی دوچرخه عادی را فراهم می کند، اما سگک سبز قابلیت دیگری هم دارد که در صورت وارد شدن بار مشخصی باز می شود. سگک در صورتی که کودک در حین بالا رفتن یا موارد مشابه گیر کند باز می شود تا از خفه شدن وی جلوگیری نماید.

دوچرخه حفظ تعادل

دوچرخه حفظ تعادل یک دوچرخه کوچک بدون پدال است و توسط کودکان و قبل از اینکه بتوانند سوار یک دوچرخه واقعی شوند، استفاده می شود. در مورد دوچرخه تعادل، کودک با استفاده از پای خود هم برای سرعت گرفتن و هم ترمز کردن استفاده می کند تجربه نشان می دهد که بسیاری از کودکان به سرعت می توانند تعادل خود را حفظ کنند، و راحت تر می توانند به سراغ استفاده از یک دوچرخه معمولی بروند. NTF توصیه می کند قبل از

در سراسیمگی اندک سرعت زیادی بگیرد و در نتیجه ترمز گرفتن با آن دشوار باشد. وجود شن سست و شیار در زمین می تواند مشکلاتی ایجاد کند. از کلاه ایمنی استفاده کرده و همیشه در محیط های بدون خودرو تحت نظارت بزرگسالان بازی کنید.

دوچرخه پدالی

کودک در سن 5-6 سالگی به سنی رسیده است که از دوچرخه پدالی استفاده کند. دوچرخه دارای پایه های تثبیت را نخرید. بهتر است تا زمانی که کودک تعادل لازم را کسب کند، صبر کنید. پایه های تثبیت باعث می شود کودک به راحتی بتواند به سرعت های بالا برسد. اگر تصادفی رخ می دهد، این مسئله می تواند صدمات جدی وارد کند. از این گذشته، پایه های تثبیت کودک را وادار می کنند در جهت اشتباه خم شود که ممکن است در هنگام باز کردن آنها مشکلاتی پدید بیاید.

وقتی زمان خریدن دوچرخه واقعی رسید، باید کودکان را همراه خود ببرید تا بتوانید دوچرخه با اندازه مناسب را پیدا کنید.

کودکان خردسال باید هنگامی که روی زمین می نشینند قادر باشند با هر دو پای خود زمین را لمس کند. برای کودکان سن مدرسه که دوچرخه سواری را آموخته اند، ممکن است کافی باشد که بتوانند با یک پا زمین را لمس نمایند.

اولین دوچرخه کودک باید به ترمز عقب پدالی مجهز باشد. نیازی به دنده یا ترمز دستی نیست. در این موقع کودکان هنوز باید برای حفظ تعادل، هدایت و ترمز کردن تلاش بکنند.

طبق قانون، دوچرخه باید به زنگ مجهز باشد. همچنین اگر قرار است دوچرخه پس از تاریک شدن هوا مورد استفاده قرار گیرد باید به چراغ در جلو و عقب، و همچنین شیرنگ در جلو و عقب مجهز و در دو طرف چرخ ها مجهز باشد. فکر خوبی است که از قفل و زنجیر دوچرخه (برای جلوگیری از به سرقت رفتن آن) استفاده کرد.

در هنگام خریدن اولین دوچرخه دارای ترمز دستی، مهم است که اهرم ترمز روی دسته دوچرخه برای دست کودک متناسب باشد.

کودکان با پای پیاده.

مسئولیت حفظ ایمنی کودکان در عبور و مرور برعهده بزرگسالان است. وظیفه بزرگسالان این است که مطمئن شوند محیط کودک تا حد امکان امن است.

گرفته نشده است. استفاده از شبرنگ در عبور و مرور شهر، حتی با وجود تابلوهای نئون و چراغ های خیابان بسیار مهمتر است. بیشتر تصادفات مربوط به عابران پیاده در مناطق شهری دارای روشنایی خیابان رخ می دهد. یکی از دلایل این است که احتمالاً بسیاری از عابران پیاده معتقدند که قابل دیدن هستند، درحالی که در واقع از داخل خودرو قابل رؤیت نیستند.

شبرنگ خوب در تاریکی یا در نور کم و با جذب کردن پرتوی نور چراغ جلو قابل مشاهده است. شبرنگها نور شدیدی که به آن ها می تابد را منعکس می کنند. شبرنگ را در ارتفاع پایین قرار دهید تا در پرتوی نور چراغ جلو قابل مشاهده باشد. مهم است که شبرنگ را روی کالسکه کودک نصب کنید تا وقتی از خط عابر پیاده عبور می کنید، دیده شوید. فکر خوبی است که کودکان جلیقه شبرنگ بپوشند. زیرا وقتی کودکان در حال بازی هستند برایشان دست و پاگیر نیست و در اندازه های مناسب کودکان در دسترس هستند.

اگر لباس های تیره بپوشید، راننده ای که از نور پایین استفاده می کند شما را در فاصله 20 تا 30 متری تشخیص می دهد. اما اگر لباس های با رنگ روشن بپوشید، او شما را در فاصله 60 متری خواهد دید. و اگر از شبرنگ استفاده کنید، خودرو شما را از فاصله 125 متری می بیند.

نمی توانیم انتظار داشته باشیم کودکان در هنگام عبور و مرور مانند بزرگسالان رفتار کنند. کودکان همیشه رفتار منسجمی ندارند. به عنوان مثال، ممکن است کودکی در یک روز در حین عبور و مرور رفتاری ایمن داشته باشد، اما ممکن است روز بعد به شکل کاملاً متفاوتی عمل کند. کودکان خردسال به راحتی تحت تأثیر احساسات خود، مانند شادی، خشم یا علاقه شدیدی ناگهانی به چیزی قرار می گیرند. آن ها به راحتی به انگیزه های خود تن می دهند و ممکن است مستقیماً به داخل خیابان بدون در بسیاری از موارد تخلیشان بر آنها غلبه می کند - کودک، کودک است، حتی در عبور و مرور.

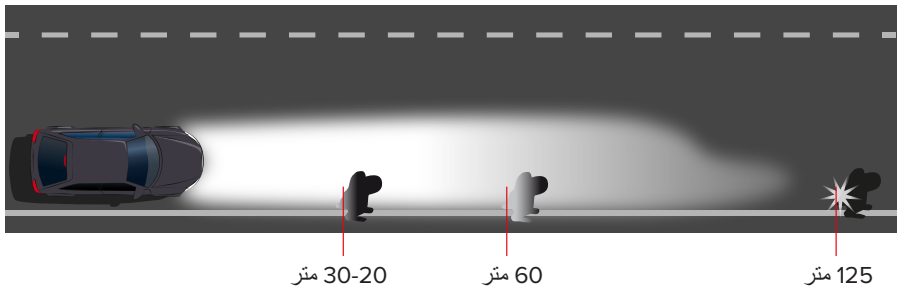
محیط های فاقد خودرو

کودکان خردسال فقط باید در محیط های فاقد خودرو آزاد گذاشته شوند. هر وقت که خودرو با دیگر وسیله نقلیه موتوری دیگری در منطقه وجود داشت، بهتر است دست کودک را بگیرید.

شبرنگها

40 درصد تمام حوادث عبور و مرور مربوط به عابران پیاده پس از تاریک شدن هوا رخ می دهد. استفاده از شبرنگ باعث می شود دیگران راحت تر شما را ببینند و خطر تصادف را کاهش می دهد.

شبرنگ فقط برای جاده های تاریک روستایی در نظر

با انجمن های ما تماس بگیرید

blekinge.ntf.se: بلکینگه

dalarna.ntf.se: دالارنا

fyrbodals.ntf.se: فیردوبال

gotland.ntf.se: گوتلاند

gavleborg.ntf.se: یولهپوری

halland.ntf.se: هالاند

jamtland.ntf.se: یمتلاند

jonkoping.ntf.se: یونشوپینگ

kalmar.ntf.se: کالمار

kronoberg.ntf.se: کرونبری

norrbottn.ntf.se: نوربوتن

skaraborg.ntf.se: اسکارابورگ

skane.ntf.se: اسکان

stockholm.ntf.se: استکهلم

sormland.ntf.se: سورملاند

upsala.ntf.se: اوپسالا

varmland.ntf.se: ورملاند

vast.ntf.se: واشت

vasterbotten.ntf.se: وستربوتن

vasternorrland.ntf.se: وسترنورلاند

vastmanland.ntf.se: وستمانلاند

orebro.ntf.se: اوربرو

ostergotland.ntf.se: اوسترگوتلاند

عبور و مرور ایمن